



natuurdagboek
30 maart 2016

Wat was er eerder, de kievit of..?

Het eerste kievitseizoen is gevonden in het dal van de Dommel in Noord-Brabant. Piet Delissen en Wil Foolen uit Sint-Oedenrode hebben het gevonden. Vorig jaar waren ze ook al de eerste. De Friese eierzoekers moeten hun Brabantse rivalen alweer voor laten gaan. Delissen en Foolen vonden het eerste ei op 9 maart.

In het zuiden gaan kieviten vast iets eerder aan de leg dan in het noorden, maar in het oostelijk deel van Noord-Brabant broeden minder kieviten dan in Friesland. Oost-Brabant is hardcore varkensland. De velden zijn er deels bebouwd met immense schuren waarin tienduizenden 'verkens' gepropt zitten.

Maar op tussenliggende akkers en in natuurgebieden baltsen en broeden nog kieviten. 's Nachts klinkt hun mauwende roep die soms door een creatief oor als 'kievit' verstaan kan worden. Overdag zwabberen en zwieren de vogels door de lucht; ze vliegen achtjes en laten afwisselend de zilveren boven-, dan weer zwart-witte onderkant van hun grote, ronde vleugels zien. Ze vallen op en dat moet ook, want kieviten willen indruk maken op mogelijke geliefden en op rivalen. In dat opzicht lijken ze een beetje op menselijke kievitseierzoekers.

Ik heb wel eens kievitseieren gevonden. Ik raapte ze niet op, ik raakte ze niet aan, ik liet ze liggen. Het gaat niet zo goed met de soort en hoewel de hoofdoorzaak de modernisering van de landbouw en sterilisering van het landschap is, helpt het weghalen van eieren natuurlijk niet. Toch verkondigen verstokte eierappers nog steeds dat kievitseieren rapen goed is voor de kievitenstand. Ach ja, in de VS menen velen dat de overheidsinkomsten stijgen als de belastingen omlaag gaan, da's net zoiets. Het eerste kievitseizoen in Brabant mocht trouwens blijven liggen.

KOOS DIJKSTERHUIS



FOTO KOOS DIJKSTERHUIS



Laura Klauss (witte trui) en Thijs Biersteker (blauw jasje) van de Better Future Factory, een innovatief bedrijf van jonge ingenieurs. FOTO'S ARIE KIEVIT

Zij weten raad

Hoe breng je landen als Angola en Sierra Leone aan het recyclen van plastic? De jonge ingenieurs van de Rotterdamse Better Future Factory ontwikkelden een kunststof tegel die eruitziet als marmer, om lokaal te produceren.

TEKST **Marianne Wilschut**

Het apparaat heeft wel iets weg van de sinaasappelsapautomaat in de supermarkt. Maar in de grote doorzichtige bakken van het Perpetual Plastic Project zitten geen sinaasappels maar plastic flessen, die met een shredder worden versnipperd. Van die snippers maakt vervolgens een 3D-printer een ring of ander gadget, in de zo kenmerkende blauwe kleur van waterflesjes. Deze installatie is een van de vele spraakmakende uitvindingen van de Better Future Factory, een groep jonge Delftse ingenieurs met een missie: van afval nieuwe producten maken.

Met het Perpetual Plastic Project trekken zij op festivals als Lowlands veel publiek. "Op festivalterreinen zie je altijd zoveel weggegooid plastic bekertjes liggen", zegt industrieel ontwer-

per Laura Klauss terwijl ze langs de doorzichtige installatie loopt die tegen de wand van hun Rotterdamse kantoor staat. Zij is een van de oprichters van de Better Future Factory en won onlangs de publieksprijs van de Prins Friso Ingenieursprijs. Klauss: "Wij willen de bezoekers laten zien dat die lege bekertjes geen afval zijn, maar dat je er iets nieuws van kunt maken. Dat kun je vertellen, maar als je mensen het zelf laat doen, komt de boodschap beter over. De meeste bezoekers vinden het geweldig om te zien dat de 3D-printer iets leukers print van het bekertje waar zij net bier uit hebben gedronken."

Na hun eerste optreden op Lowlands in 2012 regende het verzoeken bij de pas afgestudeerde Delftse ingenieurs. Andere festivals en evenementen wilden de machine ook. Inmiddels geeft het bedrijf regelmatig demonstraties op

scholen en laten ze zich inhuren voor presentaties op bedrijfsborrels van grote bedrijven als Heineken. Tijdens die borrels worden vaak nieuwe contacten gelegd. Daarmee werken de ingenieurs samen in grotere projecten. Zo rolde uit het Perpetual Plastic Project uiteindelijk Refil, een inmiddels zelfstandig bedrijfje dat van oude autodashboards en lege petflessen filament, inkt voor 3D-printers, maakt.

Pruttelend brood

Tegen een andere wand van het kantoor aan de 1e Middellandstraat in Rotterdam staat een ander inmiddels zelfstandig project van de bevoegen Willie Wortels te pruttelen. BroodNodig is een biogasinstallatie die uit oud brood biogas wint. In een glazen bokaal die verbonden is met een vergister borrelt een bruine drab. Niet alle kantoorgenoten zijn blij met dit tweede le-